

Zorgen voor later: orthodoxe maatregelen

(onder de titel 'wordt ouderenzorg weer armenzorg?' verscheen deze column op 3 februari digitaal in Skopr het nieuwsmiddeum over de zorg)

Er is later te weinig geld en te weinig personeel voor de zorg voor onze ouderen, aldus een uitgebreid artikel in de Volkskrant van 29 januari j.l.

Er worden in het artikel drie onorthodoxe maatregelen genoemd die volgens deskundigen en branchevereniging ouderenzorg Actiz, nodig zijn om dit vraagstuk aan te pakken. Ja, die zijn nodig maar zullen helaas niet toereikend zijn. Ik voeg er nog enkele orthodoxe aan toe, te beginnen met een gesprekje uit de praktijk.

Een ex-bestuurder woningcorporatie (net vertrokken met keurige afvloeiingsregeling en een goed pensioen) beklagt zich dat de WMO-indicatie voor huishoudelijke hulp voor mijn moeder (klein pensioentje) gehalveerd is.... Ik werp tegen dat een WMO-indicatie eigenlijk niet nodig is, als hij het gemakkelijk voor zijn moeder kan betalen. Hij werpt me een dodelijke blik toe; einde gesprek.

De WLZ-premie die we via de loonbelasting betalen is nu 10%. We weten nu al dat onze kinderen nooit méér premie kunnen en zullen betalen. Voor de komende generatie is dat via premies en belastingen in de toekomst niet meer op te brengen, want in verhouding zijn er nog minder werkenden ten opzichte van het aantal ouderen. Belasting op arbeid is (voor werknemers en werkgevers) nu al erg hoog en zou volgens fiscaal deskundigen juist omlaag moeten en de belasting op vermogen omhoog.

Kortom in de toekomst zal de ouderenzorg voor een groter deel via onze particuliere vermogens opgebracht moeten worden. In vergelijkbare referentie-landen (zoals Duitsland) brengen ouderen en kinderen meer dan in Nederland eigen geld in om de zorg voor de oudere te betalen.

Met een combinatie van overheidsmaatregelen en zelfregulering in de markt blijft ouderenzorg als volgt betaalbaar én mogelijk met voldoende personeel.

Of we het nu leuk vinden of niet, ik voorspel de volgende ontwikkeling, waarvan de eerste tekenen al zichtbaar zijn.

Net zoals tweeverdieners een au-pair uit Oekraïne halen, zullen de vele vermogende babyboomers (dus niet alleen de 'happy few') een ouderen-nanny uit Oost-Europa of Azië aantrekken, later voor zichzelf, binnen enkele jaren voor hun 90-jarige ouder. In Italië halen de kinderen nu al een 24-uur-oppas uit Sri Lanka voor hun demente vader thuis, zo heb ik zelf mogen zien.

Bij opname in verpleeghuis zal er een flinke vermogenstoets plaatsvinden. Dat betekent dat ouderen met goede pensioenen grotendeels hun eigen verpleeghuiszorg bekostigen of het zelf organiseren in kleine woon/zorg-gemeenschappen. De collectief gefinancierde verpleeghuizen zullen uit solidariteit vooral en alleen beschikbaar zijn voor mensen met alleen een AOW (met een klein pensioentje).

Kortom: deels terug naar 'armenzorg' maar dan niet via de kerk of donaties, maar via de overheid. De ouderenzorg in de toekomst zal een mix zijn van overheidsregulering, zelfregulering in de markt én nieuwe initiatieven in het maatschappelijk middenveld ('civil society').

30 januari 2020